

Spm. nr. S 696

Til beskæftigelsesministeren (14/11 03) af:
Mogens Nørgård Pedersen (KD):
 »Hvad er ministerens holdning til behovet for at begrænse faglige organisationers konfliktret over for arbejdsgivere med overenskomst på baggrund af en række aktuelle sager, hvor LO-forbund har truet med konflikt over for arbejdsgivere, der har overenskomst med fagforeninger, som ikke er medlem af LO?«

Begrundelse

I 2002 behandlede Folketinget beslutningsforslag B 83 om begrænsning af faglige organisationers mulighed for at iværksætte konflikter over for arbejdsgivere, der allerede havde overenskomst.

Ministeren afviste forslaget.

En række sager understreger betydningen af, at der er behov for at lovgive på området.

Den ene sag handler om en virksomhed Vestjysk Service Selskab Aps., der blev truet med konflikt fra Dansk Funktionærforbund, fordi virksomheden ikke ville indgå overenskomst med forbundet på rengøringsområdet. Dansk Funktionærforbund havde ikke ansatte på virksomheden. Dansk Funktionærforbund krævede endvidere, at Vestjysk Service Selskab skulle skrive under på en eksklusiv aftale. Virksomheden nægtede at gå ind på kravene og svarede, at man anså den varslede konflikt for ulovlig, fordi virksomheden i forvejen havde en overenskomst med Kristelig Fagforening. Virksomheden har efterfølgende set sig tvunget til at skrive overenskomst med Dansk Funktionærforbund.

Den anden sag handler om et forlystelsescenter INN-Side i Fåborg. INN-Side har overenskomst med Kristelig Fagforening i kraft af, at INN-Side er medlem af arbejdsgiverorganisationen RAF 2000.

RestaurationsBranchens Forbund afgav den 9. september 2003 konfliktvarsel mod INN-Side, og der blev truet med iværksættelse af sympatikonflikter. Konflikten iværksættes den 3. november 2003. Den 12. november 2003 indgår INN-Side overenskomst med RestaurationsBranchens Forbund og SiD.

Spørgeren finder, at eksemplerne klart viser, at der er et stort behov for at lovgive om at begrænse faglige organisationers konfliktret over for arbejdsgivere med overenskomst.

Svar (25/11 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Landsorganisationen i Danmark (LO) og Dansk Arbejdsgiverforening (DA) udarbejdede i sommer en redegørelse om den arbejdsretlige praksis vedrørende adgangen til at etablere konflikt og den udvikling, der har fundet sted.

I den forbindelse orienterede jeg Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg og udsendte en pressemeddelelse om resultatet af mine overvejelser på baggrund af redegørelsen.

Jeg gav udtryk for, at der efter min opfattelse ikke var behov for et initiativ fra regeringens side. Jeg lagde vægt på, at Arbejdsrettens retspraksis havde ændret sig og til stadighed udvikler sig. Seneste eksempel på det er Arbejdsrettens anerkendelse af overenskomster mellem Kristelig Fagforening og Kristelig Arbejdsgiverforening som »rigtige« overenskomster.

Dette mener jeg for så vidt fortsat. Også selv om der dukker sager op, hvor jeg nok er af den opfattelse, at den interessevaretagelse, som nogle LO-forbund udviser, er ude på overdrevet. Alligevel må man indtil videre have tillid til, at den afvejning mellem modstående interesser og hensyn, der foretages af Arbejdsretten, er forsvarlig, og at udviklingen i retspraksis er dynamisk i forhold til udviklingen på arbejdsmarkedet.

Jeg er altså fortsat af den opfattelse, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for, at jeg tager initiativ til et meget principielt lovindgreb, som helt og aldeles ville ændre den måde, hvorpå vi hidtil har fordelt rollerne på det danske arbejdsmarked. Dette betyder omvendt ikke, at jeg ikke er opmærksom på problemstillingen. Jeg vil følge sagerne tæt og holde et vågent øje med udviklingen i retspraksis.

Indtil videre vil jeg imidlertid holde arbejdsmarkedets parter fast på deres ansvar for, at udviklingen følger med tiden.

Dels mener jeg, at virksomheder og organisationer, som står uden for hovedorganisationerne har en forpligtelse til at skubbe til retspraksis. Hvis retspraksis i højere grad skal afspejle de interesser og hensyn, der er til virksomheder, som allerede har overenskomst, må virksomhederne og deres organisationer også bruge retssystemet aktivt, og dermed medvirke til en mere nuanceret retspraksis.

Dels mener jeg, at hovedorganisationerne har et ansvar for, at man ikke benytter konfliktvåb-